

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ

Η 14η Απριλίου είναι η 104η ημέρα του έτους κατά το Γρηγοριανό ημερολόγιο. Υπολείπονται 261 ημέρες.

Γεγονότα

972 - Ο συναυτοκράτορας Όθων Β΄ της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, γιος του Όθωνα Α΄, παντρεύεται τη Βυζαντινή πριγκίπισσα Θεοφανώ Σκλήραινα στη Ρώμη. Η Θεοφανώ στέφεται αυτοκράτειρα από τον Πάπα Ιωάννη ΙΓ΄.

1865 - Πυροβολείται ο πρόεδρος των ΗΠΑ Αβραάμ Λίνκολν και πεθαίνει την επόμενη μέρα.

1912 - Στο παρθενικό του ταξίδι το υπερωκεάνιο Τιτανικός συγκρούεται με παγόβουνο στον Βόρειο Ατλαντικό, παρασύροντας στον θάνατο 1.500 επιβάτες.

1970 - Στο νοσοκομείο βρίσκεται ο Αλέξανδρος Παναγούλης, σύμφωνα με ανακοίνωση των Αρχών, επειδή έβαλε φωτιά στο στρώμα του και εισέπνευσε καπνούς.

2003 - Ολοκληρώνεται, ως προς το σκέλος της χαρτογράφησης, το Πρόγραμμα για το Ανθρώπινο Γονιδίωμα. Με ακρίβεια 99,99%, έχει αποκρυπτογραφηθεί το 99% του ανθρώπινου γονιδιώματος.

Γεννήσεις

1892 - Βηρ Γκόρντον Τσάιλντ, Αυστραλός αρχαιολόγος

1935 - Έρικ φον Ντένικεν, Ελβετός συγγραφέας

1936 - Φρανκ Σέρπικο, Αμερικανός αστυνομικός

1940 - Τζούλι Κρίστι, Βρετανίδα ηθοποιός

1944 - Ιωάννης Χατζηφώτης, Έλληνας φιλόλογος

1946 - Μιχάλης Σαρρής, Κύπριος οικονομολόγος και πολιτικός

1947 - Ντομνίκ Μποντί, Γάλλος δημοσιογράφος και πολιτικός

1948 - Αναστάσιος Παπαληγούρας, Έλληνας πολιτικός

1952 - Στέφανος Μανίκας, Έλληνας πολιτικός

1975 - Κώστας Νεμπεγλέρας, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1979 - Μάριος Ηλία, Κύπριος ποδοσφαιριστής

1988 - Βασίλης Πλιάτσικας, Έλληνας ποδοσφαιριστής

Θάνατοι

1917 - Λουδοβίκος Λάζαρος Ζαμένχοφ, Ρώσος δημιουργός της Εσπεράντο

1930 - Βλαντίμιρ Μαγιακόφσκι, Ρώσος συγγραφέας

1982 - Ιωάννης Ευαγγελίδης, Έλληνας πολιτικός

1983 - Νικόλαος Κουράσης, Έλληνας πολιτικός

1984 - Νικόλαος Κοντογιαννόπουλος, Έλληνας πολιτικός

1986 - Σιμόν ντε Μποβουάρ, Γαλλίδα συγγραφέας

2008 - Σούλα Πιερράκου, Ελληνίδα σεναριογράφος

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Ο νόμος της ζούγκλας, και η περίπτωση της Ουκρανίας

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Το δόγμα του εθνικισμού, απαίτησε την φυλετική και θρησκευτική καθαρότητα, γι' αυτό οδήγησε στις ανταλλαγές πληθυσμών, σε εθνοκαθάρσεις και γενοκτονίες.

Η αντίληψη του εθνικισμού, που θέλει το κάθε έθνος να είναι και ένα κράτος, δημιούργησε όπως γνωρίζουμε τους δύο τελευταίους αιώνες, πλείστα προβλήματα στις σχέσεις μεταξύ των γειτονικών λαών. Το δόγμα του εθνικισμού, απαίτησε την φυλετική και θρησκευτική καθαρότητα, γι' αυτό οδήγησε στις ανταλλαγές πληθυσμών, σε εθνοκαθάρσεις και γενοκτονίες. Η Ελλάδα, ο ελληνικός λαός, έχει μεγάλη τραυματική ιστορία γύρω από αυτά τα ζητήματα, που σφράγισαν καθοριστικά το συλλογικό μας φαντασιακό. Ο εθνικισμός έφτασε στο αποκορύφωμά του με την ιδέα της γερμανικής ανώτερης Άριας φυλής, η οποία έπρεπε πάση θυσία να κυριαρχήσει στον κόσμο. Μεταπολεμικά η ιδεολογία του εθνικισμού ταυτίστηκε με τα εθνικά απελευθερωτικά κινήματα στη Μέση Ανατολή, την Αφρική και την Ασία. Ήταν κινήματα απελευθερωτικά από τις αποικιακές δυνάμεις της Δύσης. Σε αυτά τα κινήματα συγκαταλέγεται και ο αγώνας του Κυπριακού λαού για αυτοδιάθεση. Όμως, δυστυχώς, ούτε η επανακάραξη των συνόρων, εξασφάλισε την ειρήνη, ούτε οι αποικιακές μεγάλες δυνάμεις εγκατέλειψαν την προσπάθεια να ελέγχουν τα μικρότερα κράτη.

Η Ουκρανία είναι μια κλασική περίπτωση. Η σύνθεση του πληθυσμού ποτέ δεν ήταν ομοιογενή. Τα διάφορα σλαβικά φύλα, χωρίστηκαν σε αυτά που στα δυτικά ασπάστηκαν τον καθολικισμό και στα ανατολικά που ασπάστηκαν την ορθοδοξία. Από τον 14ο αιώνα, οι Πολωνοί, οι Λιθουανοί και οι Ρώσοι συγκρούστηκαν για την κατοχή της στη βάση της θρησκείας. Αργότερα, οι ευρωπαϊκές κεντρικές δυνάμεις, με την Αυστρία και την Πρωσία επιδίωξαν να διεισδύσουν στη Ρωσία μέσω του προσπληθισμού στον καθολικισμό. (Ουνία). Τον 18ο αιώνα, όταν η Πολωνία διαμελίστηκε για δεύτερη φορά, ολόκληρη η δυτική Ουκρανία υπήχθη στη Ρωσική Αυτοκρατορία (1793). Μια άλλη αφορμή για εσωτερικές συγκρούσεις στα εδάφη της Ουκρανίας ήταν ο αντισημιτισμός. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, από το 1648 έως το 1667, εξοντώθηκαν από τους Κοζάκους στα δυτικά της Ουκρανίας 40.000 έως 50.000 Εβραίοι που αποτελούσαν το 20-25% του εβραϊκού πληθυσμού της Ουκρανίας. Αυτή ήταν μια προϊστορία αντισημιτισμού στην περιοχή που θα κορυφωθεί στον 20ο αιώνα στην ίδια περιοχή, από τους ουκρανούς συνεργάτες των γερμανών όπως θα δούμε σε επόμενα άρθρα. Μια άλλη αιτία αναστατώσεων στην Ουκρανία ήταν οι εισβολές των Τατάρων της Κριμαίας που

υπό την προστασία της Υψηλής Πύλης διενεργούσαν διαρκώς οργανωμένες επιδρομές στην ενδοχώρα της Ουκρανίας, σε μια ακτίνα από τον ποταμό Ντον μέχρι τον ποταμό Δνείπερο και ακόμα δυτικότερα, με σκοπό τη λεπλάσια και κυρίως την αιχμαλωσία ανθρώπων. Επρόκειτο για μια εξόχως προσοδοφόρα δραστηριότητα, καθώς οι Σλάβοι θεωρούνταν δυνατοί και ανθεκτικοί ως σκλάβοι και, επιπλέον οι νεαρές Σλάβες ήταν όμορφες. Έτσι, οι αιχμάλωτοι πωλούνταν πολύ ακριβά στα σκλαβοπάζαρα της Κωνσταντινουπόλεως και της Αλεξάνδρειας. Σύμφωνα με υπολογισμούς σε τέσσερις αιώνες, η περιοχή μπορεί να έχασε τρία έως πέντε εκατομμύρια ψυχές από τον πληθυσμό της. Οι επιδρομές αυτές συνεχίστηκαν μέχρι τα τέλη του 17ου αιώνα, ενώ οι Τούρκοι συνέχισαν να θεωρούν τις εκτάσεις βορείως της Μαύρης Θάλασσας ιδιοκτησία τους. Η νότια Ουκρανία για όλο τον 17ο αιώνα παρέμεινε διαμφισβητούμενη ζώνη μεταξύ Τούρκων, και Τατάρων, Πολωνών και Ρώσων, στο πλαίσιο ενός ανταγωνισμού που είχε έντονα θρησκευτική διάσταση. Η συστηματική επιχείρηση ανακατάληψης της Νότιας Ουκρανίας εγκαινιάστηκε από τον μεγάλο Πέτρο, ο οποίος συνέλαβε στη σύνδεση των ρωσικών επιδιώξεων με τον ελληνικό απελευθερωτικό αγώνα. Η πολιτική αυτή συνεχίστηκε καθ' όλη την διάρκεια του 18ου αιώνα και από την Αικατερίνη Β΄, η οποία έδωσε στην περιοχή την ονομασία: Νέα Ρωσία, ενώ η Κριμαία έλαβε την αρχαία ονομασία Ταυρίδα. Θα θυμάστε ότι σε προηγούμενα άρθρα από αυτή τη στήλη με θέμα τον ελληνικό αγώνα ανεξαρτησίας, η Αυστρία με ηγεμόνα τον Ιωσήφ Β΄, και η Αικατερίνη της Ρωσίας, αποφάσισαν να μοιράσουν τα Βαλκάνια σε σφαίρες επιρροής, ιδρύοντας δύο χριστιανικά κράτη που θα εξυπηρετούσαν τα συμφέροντα, των δύο αυτών δυνάμεων στη Μεσόγειο. Από τότε μέχρι σήμερα, συνέβησαν άπειρες παρεμβάσεις τόσο στα Βαλκάνια όσο και στην Ανατολική Ευρώπη. Η ανάδυση της Βρετανίας σε ιμπεριαλιστική αποικιακή υπερδύναμη τον 18ο αιώνα, και αργότερα στον 20ο αιώνα της Αμερικής, πρόσθεσε δύο ακόμα «παίκτες» στο διεθνές παιχνίδι των παρεμβάσεων των μεγάλων δυνάμεων επάνω στα μικρά κράτη. Ενώ άλλοτε, το πρόσχημα των παρεμβάσεων ήταν βασικά η θρησκεία, σήμερα, δεν υπάρχει κανένα, πρόσχημα. Είναι η γυμνή αρπακτικότητα, για να αλωθούν οι αγορές και να βάλουν στο χέρι οι μεγάλες πολυεθνικές Εταιρίες τις πλουτοπαραγωγικές πηγές των λαών.

Την άλλη Παρασκευή η συνέχεια.